

519 Bud'te bdělí

transpozice 5

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Bud'-te bdě-lí, Je-žíš pra-ví, šťast-ný ten, kdo bdí, příklad pa-nen

pro-zí-ra-vých, ať vás po-vzbu-dí. Při-prav-me i my své lam-py,

bi-je ho-di-na, k bdění lás-ky pro-cit-ně-me, slav-nost za-čí-ná.

Před evangeliem

2. Kdo má olej do zásoby,
nemusí se bát,
Ježíš umí svými slovy
plamen rozdmýchat.
On mi stále má co říci,
a já prosím jen:
Neuhas knot doutnající,
než noc přejde v den.

Přijímání

4. Bohatý stůl plný darů
prostřels dětem svým;
šťastný, koho k hodům lásky
pozve Boží Syn.
Vyjděte vstříc Ženichovi!
nocí volá hlas.
Přistup, komu plamen hoří,
vzdal se, komu zhas.

Obětní průvod

3. V božím poli ke žni zraje
koukol s pšenicí.
Co jsem já, kam patřím, Pane?
zní hlas kající.
Chléb a víno vyjadřují
touhu duše mé:
Chci být zralým zrnem pro chléb
k věčné hostině.

5. Všude tam, kde trpí, strádá
nemocný náš svět,
dej ať donesem tě, Pane,
jako lék a chléb.
Ty jsi řekl: Podle lásky
svět vás rozpozná;
pomoz církvi putující,
církvi vítězná.

Závěr

- 6.** Na své bratry zadlužené,
Kriste, pohlédni,
v knize života až přečteš
stranu poslední.
Maran atha, v plné slávě
sestup, Pane, již,
tvorstvo sténá nedočkavě,
až je obnovíš.

Před evangeliem

2. Kdo má o - lej do zá - so - by, ne - mu - sí se bát, Je - žíš u - mí

svý - mi slo - vy pla - men rozd - mý - chat. On mi stá - le má co ří - ci,

a já prosím jen: Ne - u - has knot doutna - jí - cí, než noc přejde v den.

Obětní průvod

3. V bo-žím po - li ke žni zra - je kou - kol s pře - ni - cí.

Co jsem já, kam

patřím, Pa-ne? zní hlas ka - jí - cí.

Chléb a ví - no vy - ja - dři - jí tou - hu du - še

mé:

Chci být zra - lým zr - nem pro chléb k věč - né hos - ti - ně.

Přijímání

4. Bo - ha - tý stůl pl - ný da - rů prostřels dě - tem svým; šťastný, ko - ho

k hodům lás - ky po - zve Bo - ží Syn. Vy - jdě - te vstříc Že - ni - cho - vi!

no - cí vo - lá hlas. Při - stup, ko - mu plamen ho - ří, vzdal se, ko - mu zhas.

Přijímání 2

5. Všu - de tam, kde tr - pí, strá - dá ne - moc - ný náš svět, dej ať do - ne -

sem tě, Pa - ne, ja - ko lék a chléb. Ty jsi ře - kl: Po - dle lás - ky

svět vás rozpoz - ná; po - moz cír - kvi pu - tu - jí - cí, cír - kvi ví - těz - ná.

Závěr

6. Na své brat-ry za-dlu-že-né, Kris-te, po-hléd - ni, v kni-ze ži - vo -

ta až přeč-teš stra-nu po-sled - ní. Ma-ran a - tha, v pl-né slá - vě

sestup, Pa-ne, již, tvor-stvo sté-ná ne-doč-ka-vě, až je ob-no - víš.